

РЕШЕНИЕ

№ 2451

гр. София, 07.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в публично заседание на 05.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева и при участието на прокурора Мирчев, като разгледа дело номер **1055** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.87 от Закона за убежището и бежанците, вр. чл. 145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс.

Делото е образувано по жалба на Р. Ш. Р., гражданин на И., [дата на раждане] в А./ област Д., И., с настоящ адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу РЕШЕНИЕ №31 от 16.01.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ, вр.чл.8 и чл.9 ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на обжалваното решение поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно производствените правила и противоречие с приложимия материален закон. Жалбоподателят поддържа, че положението в И. е критично от гледна точка на терористични заплахи и политическо насилие. Пзовава се на Насоки за определяне на критериите на ВКБООН за оценка на нуждата от международна закрила на иракски лица, търсещи убежище (2009г.), както и Бележки за продължаващата приложимост на Насоките от април 2009г. за определяне на критериите на ВКБООН за оценка на нуждата от международна закрила на иракски лица, търсещи убежище от юли 2010г., където И. се характеризира с „прояви на крайно насилие, груби нарушения на човешките права и като цяло липса на правов ред“. Жалбоподателят се позовава и на изразеното категорично становище на ВКБООН, че иракчаните от провинция Б. и Д. (където жалбоподателят е живял преди да напусне територията на И.), които търсят убежище, следва да се считат за бежанци съгласно

Конвенцията от 1951г. за статута на бежанците.

Жалбоподателят поддържа, че е напуснал страната си по произход, защото един от братята му е убит, той самият е бил заплашен с убийство и изпитва основателен страх за живота си. Счита, че това не е взето предвид от председателя на ДАБ, след като последният не се е съобразил с приложното поле на разпоредбата на чл.15(С) от Директива 2004/28/ЕО съобразно тълкуването, дадено с решение от 17.02.2009 г. на Съда на Европейския съюз по дело № С-465/07 г. относно предоставянето на субсидиарна закрила (хуманитарен статут) при наличие на тежки и лични заплахи срещу живота или личността.

Жалбоподателят претендира съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение №31 от 16.01.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС и да върне преписката със задължителни указания за допускане на молбата за разглеждане в производство по общия ред.

Ответникът председател на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че Р. Ш. Р. е гражданин на И., [дата на раждане] в А./ област Д., И., неженен, мюсюлманин, сунит, етническа принадлежност – арабин.

С молба с вх.№ 1729 от 29.12.2010г. на СДВНЧ, Дирекция „Миграция“, МВР, изпратена на ДАБ по реда на чл.58, ал.4 от ЗУБ, жалбоподателят е поискал статут в Б. поради трудните условия за живот и липсата на сигурност в И.. Желанието за закрила е потвърдено и с молба вх.№ 203 от 24.01.2011 на РПЦ – [населено място], на която дата чужденецът е регистриран. При провеждане на интервютата жалбоподателят разказва, че е имал проблеми с групировките в [населено място], където той и семейството му живеели постоянно от 1999г. По думите му през 2009г., когато отивал на работа заедно с брат си, по двамата била открита стрелба, при която жалбоподателят бил ранен в крака. Твърди, че лично той не е бил заплашван от групировките, а заплахите са предадени на майка му от непознати за двамата лица. Жалбоподателят твърди, че друг негов брат, който работел като полицаи, е убит в [населено място] през 2010г. Уточнява, че по време, когато това се е случило, той и семейството живеели в окръг Д.. В хода на административното производство Р. Ш. Р. е подал молба с рег. № УП 4745/11.03.2011г. с искане производството по предоставяне на закрила да бъде прекратено. Пет дни по-късно жалбоподателят подава нова молба с рег. № УП 4745/16.03.2011г. с искане за възобновяване на производството.

Проведено е интервю рег. № УП-4745/25.01.2011 г., в което жалбоподателят заявил, че е влязъл нелегално в Б. на 24.12.2010г., когато е заловен от полицията. Като причина да получи закрила в Б. чужденецът е посочил, че „в И. са му казали, че само в Б. се дават статuti“. Като причина да напусне И. посочва, че е получил заплахата за убийство от „Армията на М.“ поради факта, че е сунит. Твърди също, че негов брат полицаи е убит през 2009г. Във второ интервю с рег. № УП-4745/05.04.2011г. се поправя, че брат му е бил убит на 6 юли 2010г. докато изпълнява служебните си задължения. За причина да напусне страната си по произход посочва, че има проблеми с неизвестни за него групировки в [населено място], че е бил прострелян в крака и до

майка му е достигнала информация, че синовете ѝ работят за американците и ще бъдат убити. Заявява, че е подал молба за прекратяване на производството по предоставяне на закрила поради страх, че не знае местонахождението на брат си, с когото заедно са пристигнали в Б..

Видно от докладна записка рег. № УП-4745/25.03.2011г., производството за предоставяне на статут на жалбоподателя е преминало по общия ред, поради изтичане на тридневния срок за вземане на решение.

Изготвено е становище рег. № УП-4745/20.04.2011 г. на Е. Й. – главен експерт в РПЦ – С., с предложение на чужденеца да бъде отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

Постановено е обжалваното решение на председателя на ДАБ № 31 от 16.01.2012г. на основание чл. 75, ал.1, т. 2 във връзка с чл.8 и чл. 75, ал.1, т.4 във връзка с чл.9 от ЗУБ, ДАБ отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя. Административният орган е приел, че по отношение на жалбоподателя не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, като счита, че липсват основателни опасения за сигурността и правата му. Органът се позовава на справка вх.№ 5145/18.10.2011 г. на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд“ за оценката на общата ситуация в И. и в [населено място]. Обсъдено е решение от 17.02.2009 г. на СЕО по дело № С-465/07 г., като е прието, че по отношение на жалбоподателя не са налице условия за прилагане на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, тъй като данните за обстановката на територията на И. не могат да бъдат квалифицирани като въоръжен конфликт.

При така установените факти, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решението е съобщено на жалбоподателя на 20.01.2012 г., а жалбата срещу него е подадена на 30.01.2012 г. - в преклузивния срок по чл.87 ЗУБ, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване съобразно чл.87 ЗУБ индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В настоящото производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Производството пред административния орган е образувано на основание чл.72, ал.1, т.2 вр. чл.70, ал.2 ЗУБ – тъй като в срок от три дни от образуване на ускорено производство не е взето решение по чл.70, ал.1 ЗУБ. Решението е издадено от компетентен административен орган с оглед правомощия на председателя на ДАБ на основание чл.75, ал.1 ЗУБ и при спазване на установената форма.

Административният орган подкрепя становището си със следните факти: общата обстановка в И. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Конвенцията от 1951г; бежанската история, представена от жалбоподателя е слабо подкрепена фактически и е изпълнена с противоречия. По време на проведеното интервю рег. № УП-4745/05.04.2011 г. кандидатът за статут е заявил, че търси закрила поради проблеми с групировките в Б., но твърди, че лично не е бил заплашван, а „някакви хора казали на майка му, че синовете ѝ работели за американците и затова

ще бъдат убити“. В предходно интервю от 25.01.2011г. заявява, че е обект на заплахи подари религиозна принадлежност. Противоречиво е и поведението на жалбоподателя за искане за прекратяване на производството по предоставяне на закрила и последвалото искане за възобновяване, което той оправдава с твърдения за отвлечане на майка му с цел принудителното му завръщане в страната. Такова твърдение не е споменато в интервюто от 05.04.2011г. По-ранните доводи за прекратяване на производството са били лошо материално положение, което по-късно е заместено от твърдението, че лицето се е страхувало, че не знае къде е неговият брат, с когото заедно са пристигнали в Б.. Жалбоподателят дава противоречива информация и относно годината на смъртта на убития си брат полицай – в първото интервю посочва 2009г., а във второто – 2010г. с точна дата 6 юли. Поради непоследователните и противоречиви факти, които излага, административният орган стига до извода, че предоставената бежанска история е недостоверна.

В обясненията си пред съда, в съдебно заседание на 05.04.2012 г., чужденецът за първи път споменава, че заплахите срещу семейството са започнали чрез т.нар. „мухтар“ – кмет на махалата. Мухтарят няколко пъти идвал, за да предупреди семейството, че трябва да се изсели. В хода на съдебното производство е представен Формуляр за насилствено изселени №2068/08.05.2009г., издаден от Общински съвет [населено място] – Комисия за насилствено изселени. От същия се установява, че семейството на жалбоподателя е изселено от [населено място] на 08.05.2009г. с настоящ адрес в [населено място]. Така представеното писмено доказателство също влиза в противоречие с твърденията на чужденеца, че семейството е напуснало дома си в [населено място] след като през 2009 г. по жалбоподателя и брат му М. Ш. Р. неизвестни лица открили стрелба. В хода на съдебното производство е представен Смъртен акт № 104465 от 11.07.2010г., издаден от Министерство на здравето на Р. И., потвърждаващ смъртта чрез убийство на брата М. Ш. Р., [дата на раждане] Представен е и документ от 20.07.2005г., издаден от Министерство на вътрешните работи на Р. И., че братът М. Ш. Р. е „командир на сержанти“, т.е. потвърждава се качеството му на държавен служител като полицай.

Жалбоподателят е последователен в твърденията си, че през 2009 г. срещу него и брат му М. Ш. Р. (полицай, убит на 11.07.2010г.) е открита стрелба, при която е ранен в крака. Заплахите срещу семейството били отправяни заради работата на брата М. Ш. Р. като полицай, поради което всички мислели, че работят за американците.

Според справката на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд“ от 10.03.2011г. степента на безогледно насилие, характеризираща настоящето състояние на въоръжения конфликт в И., не е достигнала такава висока степен, че да са налице фактически основания, които да предполагат, че всяко гражданско лице, което се завърне в И., би било изложено на риск от тежки посегателства единствено и само поради неговото присъствие в страната. Дори ако в някои отделни области насилието достигне такова достатъчно ниво, съществува опция за вътрешно преселване, което да е сигурно и приемливо за лицето.

Според справката на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд“ от 18.10.2011г. жители на Б. могат да станат обект на терористични нападения по причини на професионалното си положение (каквото е случаят на убития брат на жалбоподателя, който е загинал по време на изпълнение на

служебните си задължения), а в последно време предпочитаните цели на нападение са иракски граждани, които имат значителна роля в политическия и обществен живот в И.. Съгласно същата справка положението в Б. е несигурно и непредсказуемо. Броят на случайните жертви при масирани нападения расте. Жителите на Б. могат да бъдат обект на нападение по различни причини като например професионално положение, религия, етнически произход, както и по други лични причини. Съдът намира, че в обжалваното решение справката рег.№ 5145/18.10.2011г. и цитирана изборително и общо, като се акцентира върху общата обстановка в И., като е игнорирана информацията относно [населено място], където е постоянният адрес на чужденеца. Не е взета предвид информацията (стр.3 от справката), че през последните месеци се наблюдава интензификация на нападенията в Централен И., Б. и М.. Конкретни данни в тази насока са посочени на стр.5 и стр.6 от справката относно бомбени атентати в [населено място] в периода м.май, юни и август 2011г. Ноторно известен факт е изтеглянето на американските войски от И. през м.декември 2011 г. и последвалите непосредствено след това поредица от бомбени атентати в цял И.. По данни на ИТАР-ТАСС на 26.04.2012г. пет човека са загинали, а повече от 30 са ранени в резултат на извършени терористични актове в различни райони на Б.. От същата информация се установява, че в населението с шиити район М.-С. бунтовници са взривили заложена на пътя бомба, когато към нея се е приближил военен патрул. В резултат на взрива са загинали двама минувачи, 16 човека са били ранени, в това число и трима войници. В района на Х. пък е избухнал автомобил, пълен с експлозиви. Атаката е била насочена срещу полицейски патрул. При взрива са загинали трима души, а броят на ранените достигна 15. Само за миналата седмица в резултат на 20 взрива в 10 града са загинали 36 човека, а близо 150 души са били ранени. Данните за бомбени атентати с [населено място] са постоянни: на 05.01.2012г. най-малко 9 души са загинали след четири експлозии в два шиитски района на иракската столица Б.. Най-малко 30 души бяха ранени при взривовете, избухнали близо до кварталите С. С. и К.. На 27 януари 2012г., когато камикадзе взриви автомобила си с експлозиви пред една от столичните болници, при което загинаха 31 души, припомня АФП. По данни на D. news на 19.02.2012 г. Най-малко 16 души са загинали, а 25 други са били ранени при днешния атентат до полицейската академия в иракската столица, съобщават агенциите. Атентатор-самоубиец е взривил натъкания си с експлозиви автомобил на КПП пред академията в североизточната част на Б.. На 20.03.2012 г. Най-малко 51 души загинаха и близо 250 бяха ранени след като 27 бомби избухнаха в И. въпреки засилените мерки за сигурност преди срещата на Арабската лига следващата седмица в Б., предаде Р.. Това е най-кръвавият ден в И. за близо месец и мащабността на координираните експлозии в над двайсет града показва решимостта на бунтовниците да докажат, че правителството не може да гарантира сигурността в страната преди срещата на върха, отбелязва Р.. На 07.03.2012 г. най-малко 17 души бяха убити и 24 ранени днес при няколко нападения в северния иракски [населено място] и в столицата Б., където властите предупредиха населението за опасност от атентати в обществения транспорт, предаде АФП. На 19.04.2012 г. три коли бомби, две крайпътни бомби и атентатор-самоубиец проведоха координирани нападения в предимно шиитски райони на Б.. Загинали са 15 души и 61 са ранени.

Без информацията от Интернет да е изчерпателна съдът приема, че същата потвърждава наличието на „въоръжен вътрешен конфликт” в столицата на И.,

[населено място] съобразно тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г., дадено с решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на европейските общности по дело С-465/07 г. Разгледаното насилие в основата на посочените заплахи е квалифицирано като "безогледно", термин, който предполага, че насилието може да се разпростира към лица без оглед на личното им положение. В този контекст "лични" трябва да се разбира като обхващащ посегателства, насочени срещу цивилни лица без оглед на тяхната самоличност, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилното лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи, посочени в чл. 15, б. "в" от директивата. Съдът приема, че по отношение на жалбоподателя е налице лична заплаха, доколкото с хода на съдебното производство се доказва по несъмнен начин, че брат на жалбоподателя М. Ш. Р. е бил убит докато изпълнявал служебните си задължения като полицаи. Т.е. по отношение на жалбоподателя съществува лична заплаха, доколкото същият е част от родното семейство на лице, което е работило за правителството.

По изложените съображения жалбата в частта, с която се отхвърля молбата за предоставяне на хуманитарен статут се явява основателна, а в останалата част като неоснователна, подлежи на отхвърляне.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С., 1 ОТДЕЛЕНИЕ, 2 състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на **Р. Ш. Р.**, гражданин на **И.**, [дата на раждане] в **А./ област Д., И.**, с настоящ адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес]

РЕШЕНИЕ №31 от 16.01.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС **в частта, с която** е отхвърлена молбата му за предоставяне на хуманитарен статут и

ВРЪЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС за ново произнасяне по молбата на **Р. Ш. Р.**, гражданин на **И.**, **относно** предоставяне на хуманитарен статут.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **Р. Ш. Р.**, гражданин на **И.**, [дата на раждане] в **А./ област Д., И.**, с настоящ адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу **РЕШЕНИЕ** №31 от 16.01.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС **в частта, с която** е отхвърлена молбата му за предоставяне на

статут на бежанец.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: